

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacerdotale Ad consuetudinem S. Romanæ Ecclesiæ
aliarumque ecclesiarum ex Apostolic[a]e bibliothec[a]e ac
Sanctorum Patrum iurium sanctionibus, &
ecclesiasticorum doctorum scriptis ...**

Venetiis, 1579

Orationes deuotæ dicendæ ante accessum ad altare. c. 26

urn:nbn:de:hbz:466:1-40307

Orationes ante missam

Sacerdos postea est paratus, potius dicere sequentes orationes.

Oratio sancti Thomae de Aquino ad Deum patrem, dum sacerdos est accessurus ad altare.

Onipotens semperne Deus: ecce accedo ad sacrificium geniti filii tui Domini nostri Iesu Christi. Accedo (inquit) infirmus ad medicum visum: immundus ad fontem misericordie: cecus ad lumen claritatis eternae: pauperrimus ad dominum celum et terram. Hugo ergo munere largitatis tuae abundantiam, quatenus mea cura redigneris infirmitate: lauare se ditate: illuminare cecitatem: datare paupertatem: vestire nuditatem: ut panem angelorum, regem regum, et dominum omnium tuum suscipiat reverentia et humilitate, tanta et trinitate et devotione, tanta puritate et fide, tali proposito et iteratione: sicut expedit saluti aiebat meus Dominus (quodammodo) nubibus osculis corporis et sanguinis non solum suscipere sacramentum, sed etiam rem et virtutem sacramenti. Omnis igitur Deus da mihi corpus virginis filii tui Domini nostri Iesu Christi, quod trahit a Virgine Maria, sic suscipere, ut corpus suo mystico merear incorporari, et inter eius membra connumerari. O amantissime perindea concede mihi dilectum filium tuum, quem nunc velatum in via suscipere propono, revelata tandem facie perpetuo contemplari. Qui tecum.

Ante communionem apologia.
Tappellit ministrandi officium hostia salutaris pro populi dilectione: terret conscientia in debitu sacerdotij pro reatu. Si a me omnes sacerdotum periplesma sacrificium offerat, pollute conscientie crimen augeret. Si tamen hinc maiestati universae carnis iudici non offerat, negligenter reatus conscribitur. Inter haec tuum opus libramen pietatis imploro, cuius ultioris die accusante conscientia processio. Ne indignum (quodammodo) misericordia tua indices, quem a te precepisti non excludas. Suspende securim: donec cultor vineae admoneat cophinum servorum infructuosae arboris ad radicem. Parce mihi Domine clementissime penitenti, qui David post lapsum clementer ad veniam revocasti: qui Petri misericors amare flentis lacrimas respexit: qui latrone in crucis patibulo tanti facinoris regum diuina gloriam lustrasti. Qui mox obtinuit confessio propria Dei filii: fides premum: pena veniam: lametta gaudia sempiterna: duorum confessorum in cruce possessor extitit paradisi post cruce. Sed quod verba veniam: pietatis indigent, quod in dignis sacerdotis opera non commendari: sancte assistentes dota suscipe: ut et inibi eorum apud te precibus veniam: et

A Sacerdote dicende.

76
suis meritis sacrificia nō orū vulnerum salubriter nobis cōserat medicinā. Et q̄r op̄s pro oib⁹ factus es hostia pro pcis: ad sis nobis scificatio in sacrificio pro delictis, Eb̄ie Saluator inundi. Qui cū eterno p̄re, t̄ cū sp̄u sancto viuis t̄ regnas Deus, p̄ oia sc̄la seculorū. Amen. **C** *Oratio ad beatissimam El̄ucinē Mariam.*

O Mater pietatis t̄ misericordie beatissima virgo Maria: Ego miser t̄ indignus pc̄r ad te cōfugio toto corde t̄ affe ctur pc̄r dulcissimā pietatē tuā: vt sicut dulcissimo filio tuo in cruce pendenti astifisti, ita t̄ mihi misero pc̄tōri t̄ sacerdotibus oib⁹ hic t̄ in tota sc̄ta eccl̄esia ipsaz hodie offerentibus clemē ter assistere digneris: vt tua ḡfa adiuti dignā t̄ acceptabilē ho stiā īspectu sumg, t̄ in diuidue trinitatis offerre valeam⁹. Am̄.

C *Ad sanctum vel sanctā cuius eo die festum celebiatur. Dia.*

O Sancte M. vel sc̄tā M. ecce ego miser pc̄r de tuis meritis consilus offero nūc sacratissimū sac̄m corporis t̄ sangui nis Dñi nři Jesu Eb̄i pro tuo honore t̄ gloria: pc̄r te humili ter t̄ deuote: vt pro me hodie intercedere digneris: vt tūn sacrificiū digne t̄ acceptabiliter offerre valeā: t̄ cū tecuz t̄ cum oib⁹ electus eius eternālter laudare, t̄ cū eo regnare valeaz. Amen.

C *O deuota Sc̄i Gregorij Pape dicenda a sacerdote anteq̄*

Pactu⁹ memorī salutari⁹ hostie tot⁹ īp̄udi, missā īcipiat.
P̄ cū illi⁹ dignitatē, t̄ meā itueor fēditate, sc̄ia torq̄or pc̄ru. Tērū q̄ tu de⁹ multū misericors es, iploro vt digneris mihi dare sp̄u⁹ tribulati⁹: qđ tibigratū sacrificiū reuelasti, vt eo pu nificari⁹ vitali hostie pias man⁹ admoueā: q̄ oia mea pc̄a ablu at: rea deinceps in ppetuū mihi vitādi cautelā ifundat, oib⁹sq̄z p̄ḡb⁹ tibi offert, p̄ntis t̄ future salutis cōmercia largiaris. Per.

Suprascripsi orones nō ex pcepto, sed ex devotione dñi. Poterit et sacerdos, his oib⁹ omniis, vñ le parat dicere p̄ dñi

serere mei de⁹. vsq̄ ī finē, cū Olla p̄l. aut aliū psalmū quenacē

C *De ingressu Sacerdotis ad altare Cap. 27.*

Sacerdos omnibus paramentis indutus, accipit in manu sinistra cālicē vt supra p̄paratus, t̄ bursaz manu dextra super calicē tenēs, capite cooperito accepit ad altare, ministro cū missale, t̄ alijs ad celebrandū necessarijs p̄cedente. Procedit autem oculis demissis, incessis graia, erecto corpore. Si vero contigerit euz transire ante altare mai⁹, capite cooperito